

Sic legimus in cantico Mariae: † *deturbat potentes de solis, humiles † Luc. I. 21*
extollit. Certe diuinæ prouidentiae hoc opus longe praecla-
rissimum est, quod merito submissa veneratione mortales pro-
sequuntur. Sed immorari hisce diu non licet. Superstitioni
autem fauere CHILON videtur, dum ait: *μαντικὴν μὴ ἐχθαίρειν,*
diuinationem non execrandam. Certe inter characteres hominis
superstitioni dediti, hoc quoque refert THEOPHRASTVS: †† *Καὶ ὁ* †† *in Cha-*
ταν ἐνύπνιον ἰδὴ πορεύεσθαι πρὸς τὰς ὄνειροκρίτας, πρὸς τὰς μάν-
τας, πρὸς τὰς ὀνειροσκοπὰς &c. insomnium porro si viderit, perge-
re ille ad somniorum interpretes, ad diuinos, ad augures, sciscitatu-
rus, cui deo, cui deae vota sint facienda. Excusabitur tamen vt-
cunque CHILON, si nobiscum reputemus, diuinatorias artes o-
lim inter Philosophiae partes haut vltimum occupasse locum.
Certe apud Chaldaeos pariter ac Persas non tantum in pretio
eas fuisse, sed magnam Sapientiae ac Philosophiae partem con-
stituisse, ex veterum monumentis docet THOMAS STANLEIVS: † *in Histo-*
Nec omnes aequae sine discrimine rejecerim, modo superstitione *ria Philoso-*
absit, cum multa quotidie rerum futurarum deprehendamus *phiae Orien-*
indicia atque signa: quorum vim si quis cognitam ac perspectā *talis lib. I.*
habeat, eum de futuris quibusdam euentibus pronuntiare pos- *Secl. II. Cap.*
se, dubio caret. Sed cum hic & superstitione, & vanitas, nun- *XXIII. it.*
quam non se misceant, circumspeditione opus est, ne animus *lib. II. Cap.*
hisce capiatur. Exemplum praeiuit omnibus M. AVRELIVS AN- *VII.*
TONINVS, †† qui a Diogneto se didicisse profitetur, τὸ ἀκενόσπε- †† *de se ipso*
δον, καὶ τὸ ἀπιστητικὸν τοῖς ὑπὸ τῶν τερατευομένων, καὶ γοήτων περὶ ἐπω- *ad se ipsum*
δῶν καὶ περὶ δαιμόνων ἀποπομπῆς, καὶ τοιούτων λεγομένοις: ne rebus *lib. I. §. VI.*
inanibus studium impenderet, neue eis fidem adhiberet, quae a praec-
stigiatoribus, magisque, de incantationibus atque Daemonibus auer-
tuncandis, aliisque ejusmodi imposturis, dicuntur.

§. VII. Quae ceteroquin CHILONIS de futurorum cognitio-
ne fuerit sententia, ex hoc ejus effato liquet. Namque, auctore
DIOGENE, dicere solitus fuit: *Πρόνοιαν περὶ ἑμέλλοντος λογισ-*
μῶ καταληπτὴν, εἶναι ἀνδρὸς ἀρετὴν: futurorum prouidentiam,
quae ratione comprehendi possit, virtutem viri esse. In laude ponit
futurorum notitiam, non quamuis, sed λογισμῶ καταληπτὴν,
quae ratione comprehendi possit. Nec immerito. Est enim talis
prouidentia futurorum, prudentiae fructus maximus, ac sum-

B

mus